

دانشگاه فرهنگیان

وزارت آموزش و پرورش

انجمن علمی پژوهش و مشاوره فرهنگیان

معاونت آموزش و پرورش فرهنگیان

بسمه تعالی

نقش امور تربیتی و پرورشی در شکل گیری شخصیت دانش آموزان با توجه به چالشهای موجود در امور تربیتی

میثم ابنای^۱ کوثر آرین نژاد^۲

^۱ دانشجوی معلم رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان ارومیه

^۲ کارشناس آموزش علوم اجتماعی، دانشگاه فرهنگیان بندرعباس

چکیده

مسئله تربیت بگونه ای است که اگر بصورت جدی پیگیری نشود و در آن سهل اغاری شود، نه تنها خود فرد را به بیراهه می کشاند، بلکه برای یک جامعه نیز مضر میباشد. خانواده به عنوان مهمترین نهاد اجتماعی در بحث تربیت میباشد، پس از خانواده، مدرسه خانواده نقش اساسی را در مسائل تربیتی ایفا میکند؛ به ویژه مربیان تربیتی و پرورشی نقش مهمی در تربیت دانش آموزان و شکل گیری شخصیت آنها دارند. تمرکز کردن به یک بعد خاص از ابعاد تربیت شونده، عدول از تربیت مطلوب است. هدف تربیت را میتوان آمادگی متربیبان برای محقق شدن آگاهانه و اختیاری مراتب حیات طیبه در تمام ابعاد و قرار گیری افراد جامعه در مسیر حیات طیبه برشمرد. معصومین علیهم السلام به امر تعلیم و تربیت مردم توجه بسیاری داشتند و علت پرورش انسانها را آگاه کردن و به فعلیت رساندن انسانها، رسیدن و نزدیکی به معبود، شکوفایی مسلمانان در علوم گوناگون، روشن ساختن دید آنها نسبت به دنیا و جهان آخرت بوده است. والدین و مربیان با انحجام وظایف تربیتی خود، نقش مهمی در تکوین هویت تربیتی دانش آموزان دارند. امور پرورشی و اجتماعی در مدارس در کنار فعالیت های رسمی مدارس، فرصتهایی را در اختیار دانش آموزان قرار می دهد تا با بهره گیری از آنها، به رشد علائق، استعدادها و توانمندی های خود بپردازند و خود را برای یک زندگی شایسته ی شغلی و اجتماعی آماده کنند. در واقع فعالیت های تربیتی، مجموعه تلاشهایی است که کودکان و نوجوانان با هدایت و برنامه ریزی مربیان انجام میدهند. تربیت با چالشهایی نظیر چالش های برنامه ای در امور تربیتی، چالش خانواده و مدرسه، چالش ماموریت ها و نیروی انسانی و... مواجه است. امور پرورشی میتوانند در پاسداری از ارزشهای اسلامی و دستاوردهای انقلاب، برنامه ریزی و ایجاد هماهنگی بین عوامل تربیتی، توجه جدی به نقش معلمان و دانش آموزان در فعالیت های تربیت تاثیرگذار باشد.

واژگان کلیدی: تربیت، چالشهای تربیتی، مربیان پرورشی

مقدمه

از مهمترین وظایف والدین که دین اسلام به آن توصیه کرده است، تربیت دینی و اعتقادی کودکان است. در مدارس نیز این مهم پیگیری میشود و تربیت دانش آموزان مطابق آموزه های دینی و دستورات شرعی باید انجام بشود. سهل انگاری در تربیت افراد جامعه نه تنها برای خود فرد و خانواده اش، بلکه برای تمام جامعه مضر میباشد. تربیت و پرورش، هدایت کردن انسانها برای رسیدن به ارزشهای متعالی انسانی میباشد. خانواده به عنوان مهمترین نهاد اجتماعی باید زمینه های پذیرش این ارزش های را در فرزندان خود ایجاد کند. تربیت همه ابعاد شخصیت اعم از رشد اجتماعی، عاطفی، ذهنی و اخلاقی را شامل میشود و در این میان تربیت دینی جنبه خاصی از تربیت است که شخص را به وظایف دینی و آداب شرعی آشنا می سازد و او را به خودشناسی و خداشناسی می رساند. مدرسه پس از خانواده نقش اساسی را در مسائل تربیتی ایفا میکند؛ به ویژه مربیان تربیتی و پرورشی نقش مهمی در تربیت دانش آموزان و